

**СТУДИРАЊЕ У СЛОВЕНИЈИ СТУДЕНАТА АКАДЕМИЈЕ
СТРУКОВНИХ СТУДИЈА ЗАПАДНА СРБИЈА - ОДСЕК УЖИЦЕ**

МОБИЛНОСТ СТУДЕНАТА - отворена врата нових знања

- СВЕ ШТО САМ ВИДЕЛА У СЛОВЕНИЈИ ПОКАЗУЈЕ НАМ ДА СЕ ПЛАШИМО БЕЗ РАЗЛОГА, ДА СВЕ ОД-
РАЂУЈЕМО КВАЛИТЕТНО ШТО ЈЕ ДОДАТНА МОТИВАЦИЈА ДА НАСТАВИМО И ДАЉЕ ДА КОНКУРИШЕМО
ЗА НОВЕ МОБИЛНОСТИ-ИСТАКЛА ЈЕ ИВАНА МАРИНКОВИЋ, РУКОВОДИЛАЦ КАНЦЕЛАРИЈЕ ЗА МЕЂУ-
НАРОДНУ САРАДЊУ АКАДЕМИЈЕ СТУКОВНИХ СТУДИЈА ЗАПАДНА СРБИЈА

ПИШЕ: Драгица Цвијовић

Студенткиње Марина Живковић и Дуња Василић преко Еразмус + програма завршиле су трећу годину на студијском програму Здравствена нега у Марибору, а праксу су обављале у болници у Цељу. О својим искуствима током студирања и боравка у Словенији говориле су за „Вести“ истичући позитивна искуства мобилности студената.

Ивана Маринковић, наставник страног језика Академије струковних студија Западна Србија - одсек Ужице, руководица канцеларије за међународну сарадњу и координатор Еразмус пројеката наводи да искуство мобилности много значи на јачању самопоуздања јер од 2019.године Србија је променила статус када су у питању ови програми. До тада је имала статус партнерске земље, а сада може равноправно да учествује у пројектима.

Један од основних циљева мобилности Еразмус + програма је да се усаврши знање страних језика, а Дуња и Марина су усавршиле енглески и

МАРИНА ЖИВКОВИЋ, ИВАНА МАРИНКОВИЋ, ПРОФЕСОРКА И ДУЊА ВАСИЛИЋ

научиле словеначки језик. Поред тога стекле су искуство у болници у Цељу, тако да тиме побољшавају своје могућности за запослење не само на националном него и на европском тржишту рада.

- Ми смо једна од ретких установа која је успела да реализује тај пројекат у време короне у максималном трајању. Онолико колико нам је одобрено ми смо успели студентима да обезбедимо. Све што сам тамо видела показује нам да се плашимо без разлога, да све одрађујемо квалитетно што је додатна мотивација да наставимо и даље да конкуришемо за нове мобилности. То значи да и професори треба да трагају за могућностима Еразмус + мобилности као и ненаставно особље које даје организациону подршку кандидатима.

Преко јавног конкурса у Академији струковних студија Западна Србија-Одсек Ужице био је планиран један семестар у оквиру мобилности, али су наше студенткиње биле изузетно задовољне и изразиле су жељу да наставе студије. На основу новог конкурса на који су се поново пријавиле

и биле једина два кандидата успешно су завршиле и други семестар у Словенији.

- Све испите су положили, а они су им признати и овде, јер то гарантујемо студентима пред одлазак на мобилност. Сваки академски успех остварен у иностранству се признаје, то што су положили са dobrim оценама на енглеском и словеначком језику иде у прилог нашем образовању. Али то значи и да ми у Европу шаљемо студенте који су равноправни са колегама из европских универзитета-објаснила је Маринковић.

Током првог програма недељу дана сам провела са њима да би се уверила какви су им услови у Марибору, што је касније одлично и оцењено од Фондације Темпус, која одобрава ове пројекте. Ми конкуришемо сваке године и тренутно имамо одобрене две студентске мобилности, а убудуће ће се оцењивати и успех досадашњих пројеката. Промоције које будемо радили са Дуњом и Марином очекујемо да ће подстаћи и друге студенте да виде да је то једно дивно искуство, нагласила је професорка.

У болници у Цељу

Марина Живковић из Прибојске Бање, студенткиња Здравствене неге на Академији струковних студија-одсек Ужице за „Вести“ каже да је у Словенији боравила

од 1. октобра 2021-31.7.2022. године где је завршила трећу годину на Универзитету Alma Mater Euroraea у Марибору, а на Академији је по повратку одбранила завршни рад.

У Марибору смо студирале са студентима из разних земаља, дружили смо се и упознали дивне људе. Стекла сам утисак да је образовање на вишем нивоу, а професор хирургије и трауматологије нам је понудио праксу тако да смо биле у болници у Цељу. Током праксе стекле смо драгоцену искуства на хируршком одељењу.

Разлике између студирања код нас и Словенији по речима наше саговорнице су пре свега, свеобухватно студирање и литература коју постављају професори, њихова наклоност према студентима, али и што им је веома битно да ли су студенти све разумели.

Већину предмета смо студирале на енглеском а остале на словеначком језику. Професори су се трудили да нам што више излазе у сусрет, помажу, да се не устручавамо да их нешто питамо. Та љубазност коју тамо имају у Словенији „вуче“ ме да се вратим. Рекли су нам да можемо да наставимо студије или да радимо, јер су нам њихова врата увек отворена-истакла је Марина.

Од Фондације Темпус добијале су месечно стипендију која им је покривала трошкове боравка, дома и пре-

воза. Када су се вратиле колеге су интересовале њихова искуства.

Посебно истичем позитивна искуства, много смо радиле на персоналном развоју, пуно научиле, осамосталиле се, а највише нас је занимао рад у болници. Свако јутро чекала нас је љубазност од наших сарадника и професора у болници у Цељу, у сваком тренутку су нам преносили знања што је непроцењиво искуство-заключила је Марина. После стеченог искуства и знања она би се вратила у Словенију да тамо ради и живи.

И Дуња Василић, из Ариља трећу годину Здравствене неге завршила је у Марибору на истом Универзитету.

Одавно сам имала жељу да студирам у иностранству, професорка Ивана је то препознала и рекла ми да изаберам који универзитет на свету. То желим да остане записано и да то не заборавим. Волела бих ту доброту бар једној особи да вратим. Марина и ја се пре тога нисмо дружиле, али нам је било много лакше што смо ишле заједно.

У Дуњином окружењу сви су мислили да се шали када је говорила да ће ићи на студије у иностранство. А када се то догодило знали су да је то уствари била њена велика жеља.

Када уђете у интернационални дом ви доживите културолошки шок и схватите различитост култура. Ми смо биле у дому са 200 људи, а једино смо нас две биле Српкиње. Колеге из других земаља били су Португалци, Чеси, Египћани, Немци... и тек онда схватите сличности и различитости-истиче Дуња.

О пракси каже да за разлику код нас у болници морате да се „гурате“, а тамо просто желе да вас уведу и да вам све покажу. Поред тога, поента је што су боље организовани и имају више времена да се посвете студентима. Они немају стреса, примера ради нас две смо биле у операционој сали где раде три операције и све иде логично. А код нас је све у трци, журби и немате времена за љубазност и лепу реч и да нам то покажу.

Ову мобилност на крају студенткиње ће памтити по свему што су им омогућили професорка Ивана Маринковић и професор Радко Комадина, директор болнице у Цељу. Он нам је отворио врата болнице и рекао -шта желите, идите ту-. Питале смо може ли операциона сала, јер ми овде као студенти не можемо да уђемо и радимо. Свуда су нам била отворена врата, а што се тиче опреме у болници она је на далеко вишем нивоу.

Фото: Д.Ц и приватна архива

ПОСЕТА СТРАНИХ СТУДЕНАТА УЖИЦУ И ЗЛАТИБОРУ

Ми смо у најбољем светлу представиле нашу земљу, културу и наш крај студентима из различитих крајева света током студирања у Словенији. Наше колеге из Немачке и Португалије већ су посетиле Ужице и Златибор. Они имају жељу и наредне године да дођу поново-рекле су наше саговорнице.

СТУДЕНТСКИ ИНТЕРНАТ
У МАРИБОРУ